

[Ivar Hansen]

rede givet udtryk for, og det er vi i venstre enige i.

Jeg skal senere vende tilbage til regeringens politik, men vil blot slå fast, at jobskabesaktiviteterne også har haft en række andre negative virkninger, desværre. Venstre har gang på gang demonstreret med mange eksempler, at mange jobskabesaktiviteter er konkurrenceforvridende. I en række tilfælde er private virksomheder blevet udkonkurreret af offentlige beskæftigelsesforanstaltninger. Vi kender alle eksemplerne. Det er klart, at det er regeringens opgave og regeringens pligt indtil videre at administrere de beskæftigelsesordninger, som nu engang er blevet vedtaget her i folketinget. Men venstre har hele tiden ment, at en anden politik skal til, hvis beskæftigelsesproblemerne varigt skal løses. Det er en anden politik, der skal skabe en varig forbedring af beskæftigessituationen. Det tror jeg den enkelte dansker udmærket ved, men jeg synes, vi må konstatere, at det alt for ofte har knebet med realitetsansens på det område her i folketinget.

Regeringen har ved sin tiltræden lovet, at den vil prioritere den økonomiske politik meget højt, ikke fordi det er en let opgave, men fordi vi folkevalgte, synes jeg, skylder befolkningen at koncentrere os om at løse beskæftigelsesproblemerne for de mange medborgere, der står uden arbejde og ikke kan få det – jeg understreger: og ikke kan få det – fordi vi skylder vores børn, at de ikke i fremtiden skal betale for, at vi ikke i 1970'erne og 1980'erne har kunnet løse vore egne problemer.

Regeringen har fremlagt en økonomisk politik, der kan opdeles i flere hovedelementer.

For det første det indkomstpolitiske indgreb, som folketinget vedtog i oktober. Det skal jeg ikke gå nærmere ind i, men jeg skal gøre opmærksom på, at det indeholder en hensigt i retning af at holde lønstigninger inden for 4 pct. om året i de kommende år. Med dette indgreb har regeringen ønsket at styrke Danmarks konkurrenceevne, for kun herigennem kan det lade sig gøre at forbedre såvel beskæftigelsen som betalingsbalancen.

Det andet element i regeringens politik er offentlige besparelser. Det stadig voksende underskud på de offentlige finanser har en negativ virkning på samfundet på en lang række felter. Efterhånden har underskuddet

ligefrem en rentedrivende effekt. Det er nødvendigt med et rentefald, og vi kan sige, at der allerede er opnået de første resultater på dette felt. I forbindelse med det indkomstpolitiske indgreb har regeringen gennemført første del af spareplanen, og folketinget arbejder for øjeblikket dels med lovforslag, dels i folketingets finansudvalg med at gøre det sidste færdigt. Det er nødvendigt, at målene nås, hvis vi skal vende den økonomiske udvikling.

Det tredje hovedelement i regeringens økonomiske politik er investeringsprogrammet, som regeringen offentliggjorde i går. Tanken heri er ikke at strø om sig med penge i håbet om, at det sætter aktiviteter i gang. Derimod vil investeringsprogrammet forbedre erhvervsclimaaet. Virksomhederne skal have bedre vilkår at arbejde under. Meget har virkning på lang sigt, det er rigtigt, men der er også elementer, der virker på kort sigt. Allerede i løbet af 1983 vil de første positive kræfter få virkning.

Jeg lagde naturligvis mærke til, at den tidligere finansminister, hr. Heinesen, ikke havde meget tilovers for regeringens investeringsprogram. Jeg forstår det i og for sig meget vel, for det må selvfølgelig være svært for den tidligere finansminister at sige, at det her er godt, men jeg tror alligevel, han vil indrømme det, hvis vi kommer nærmere ind i en diskussion. Det er klart, at hvis den tidligere finansminister roste det program, der her er lagt op til, så ville mange sige: hvorfor har den tidligere finansminister ikke gennemført en række af disse elementer for lang tid siden?

Jeg vil også godt beskæftige mig med et par områder, som jeg mener vi bør se nærmere på. De kan deles op i et par hovedområder.

For det første tror jeg, vi kan gøre en hel del for at fjerne de såkaldte mobilitetshæmmende faktorer på arbejdsmarkedet, og for det andet kan vi gennemføre en forbedring af igangsætternes vilkår i det danske samfund. Vi har haft en diskussion på det seneste i offentligheden om øget adgang til deltidsbeskæftigelse. Det er efterhånden blevet et folkekrav, og jeg synes, vi i langt højere grad her fra folketingets side kunne bakke det ønske op med en række initiativer.

Fra mange sider møder man i øvrigt også det synspunkt, at det er meget vanskeligt for